

Рис. 2. Місія логістичної системи у логістиці кризових ситуацій

Суттєві відмінності логістичних концепцій, що використовуються у комерційній логістиці та логістиці кризових ситуацій, можна спостерігати також у плануванні обсягів замовлення, виборі способів транспортування та управлінні запасами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ступницький О.І. Формування логістики кризових ситуацій у контексті військового конфлікту Росія – Україна. / О.І. Ступницький // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2014. – Вип. 121 (Ч. I). – С. 210-219.
2. Шолтисек Я. Суспільна логістика – напрямки розвитку. / Я. Шолтисек, П. Колодзійчик // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 1. – С. 185-191.
3. Черновалов А.В. Логистика в ситуациях кризисов (кризисная логистика). / А.В. Черновалов, Ж.В. Черновалова. – Вестник Брестского университета. – 2014. – № 2. – С. 128-131.

СТАЛИЙ РОЗВИТОК ОЛІЙНОЖИРОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Н.І. Романовська, канд. екон. наук

Інститут економіки та прогнозування НАН України

Т.І. Романовська, канд. тех. наук

Національний університет харчових технологій

У сучасних умовах розвиваються інтенсивно ті галузі харчової промисловості, які мають великий експортний потенціал. За останнє десятиріччя особливо інтенсивно розвивається олійножирова галузь. Це пояснюється природно-кліматичними умовами України, які дозволяють вирощувати соняшник. Введення у 1999 р. квоти на вивіз непереробленої насінневої маси олійних культур принадило в Україну інвестиційні

капіталовкладення, які дозволили побудувати високопотужні сучасні заводи з інноваційними технологіями добування і рафінування олії [1, 2].

З даних табл. 1 випливає, що переробка олійних культур стабільно нарощується. Видобування олії на переробних олійноекстракційних заводах хоча дещо зменшувалося у 2012 і 2014 рр. порівняно з попереднім роком, але в цілому нарощувалося. Має місце тенденція виробляти олію для експорту, причому на експорт надходить близько 90 %, виробленої в Україні соняшникової олії. В основному це нерафінована олія і основні потужності переробки знаходяться на півдні України. Приблизно 10 % олії залишається на подальшу переробку для інших галузей харчової промисловості: кондитерської, хлібопекарної, молочної промисловості. Такою переробкою є гідрогенізація олії з виробництвом маргарину.

Таблиця 1

**Потужності з переробки олійних культур
та виробництво олії соняшникової в Україні**

Назва	Роки					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016*
Введені в експлуатацію потужності з переробки олійних культур, млн. т	11,5	12,2	13,3	14,5	15,0	17,5
Фактично перероблено олійних культур, млн. т	8,7	8,4	11,05	10,01	11,18	13,0
Олія соняшникова вироблена в Україні, тис. т	3739	3513	4650	4200	4716	5541
Олія соняшникова експортована Україною, тис. т	3263	3246	4186	3871	4300	4950
Олія експортована, % від виробленої	87,3	92,4	90,0	92,2	91,2	89,3
Маргарин і жири харчові, тис. т	359	328	283	271	192	н/д

Джерело: [3, 4]

Н/д – немає даних.

* – прогноз на 2016-2017 маркетинговий рік

Оскільки знижується попит в Україні на маргарин з гідрогенізований жирів, та виробництво його поступово скорочується. Крім маргарину звичайно доцільно виробляти і інші найменування продукції: майонез, кулінарні жири. Також варто звернути увагу на технічні продукти: біодизельне пальне, олійні фарби, виробництва мила, жирних кислот, гліцерину тощо.

Отже, олійножирова галузь харчової промисловості України має великий потенціал з виробництва технічних продуктів на основі переробки олійних культур.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Швед Т.В. Ідентифікація проблем розвитку підприємств олійно-жирової галузі в Україні / Т.В. Швед, І.С. Біла // Проблеми економіки. – 2015. – № 1. – С. 174-179.

2. Левчук Н.І. Наслідки здешевлення вартості продукції / Н.І. Левчук // Економіст. – 2013. – № 1. – С. 45-47.

3. Офіційний сайт «Державна служба статистики України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

4. Офіційний сайт асоціації «Укроліяпром» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : режим доступу <http://www.ukroilprom.org.ua/?q=node/177>.

АДМІНІСТРАТИВНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЇЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

П.А. Рудик, д-р іст. наук

Національний університет харчових технологій

Курс України, спрямований на вступ до Європейського Союзу та створення правової держави, як ідеального типу держави, вимагає кардинального реформування всіх сфер соціально-економічного і суспільно-політичного життя, в тому числі проведення поряд з іншими й адміністративної реформи. Вона має стати важливим чинником виходу із трансформаційної кризи українського суспільства та створення сучасної, ефективної системи публічного управління.

Ця проблема знайшла певне висвітлення вітчизняними дослідниками, передусім вченими Національної академії правових наук України, Національної академії державного управління при Президенті України та інших вищих навчальних закладів. Проте необхідність продовження дослідження проблем адміністративної реформ обумовлюється появою нових факторів, нових підходів щодо осмислення її проведення з огляду на інтеграцію України в європейський простір, вивчення кращого зарубіжного досвіду, розумне поєднання його із вітчизняним.

З набуттям Україною незалежності розпочався, а нині продовжується злам централізованої адміністративної системи УРСР. Цьому мало і має сприяти створення сучасної, ефективної системи публічного управління. Така система в Україні мала б бути створена шляхом проведення адміністративної реформи. В Указі Президента України «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні» (22.07.1998р.) були зафіксовані засадничі положення щодо здійснення реформування лише державного управління. Зміст адміністративної реформи полягав як у комплексній перебудові існуючої в Україні системи державного управління, так й у розбудові деяких новостворених суверенною державою інститутів державного управління. Концепція ставила за мету формування такої системи державного управління, яка була б близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності було б служіння народові, йому підконтрольною, прозорою, побудованою на наукових принципах і ефективною. Реформа стосувалася і стосується організаційної структури виконавчої влади, її функцій, кадрового забезпечення та взаємовідносин з органами місцевого самоврядування.